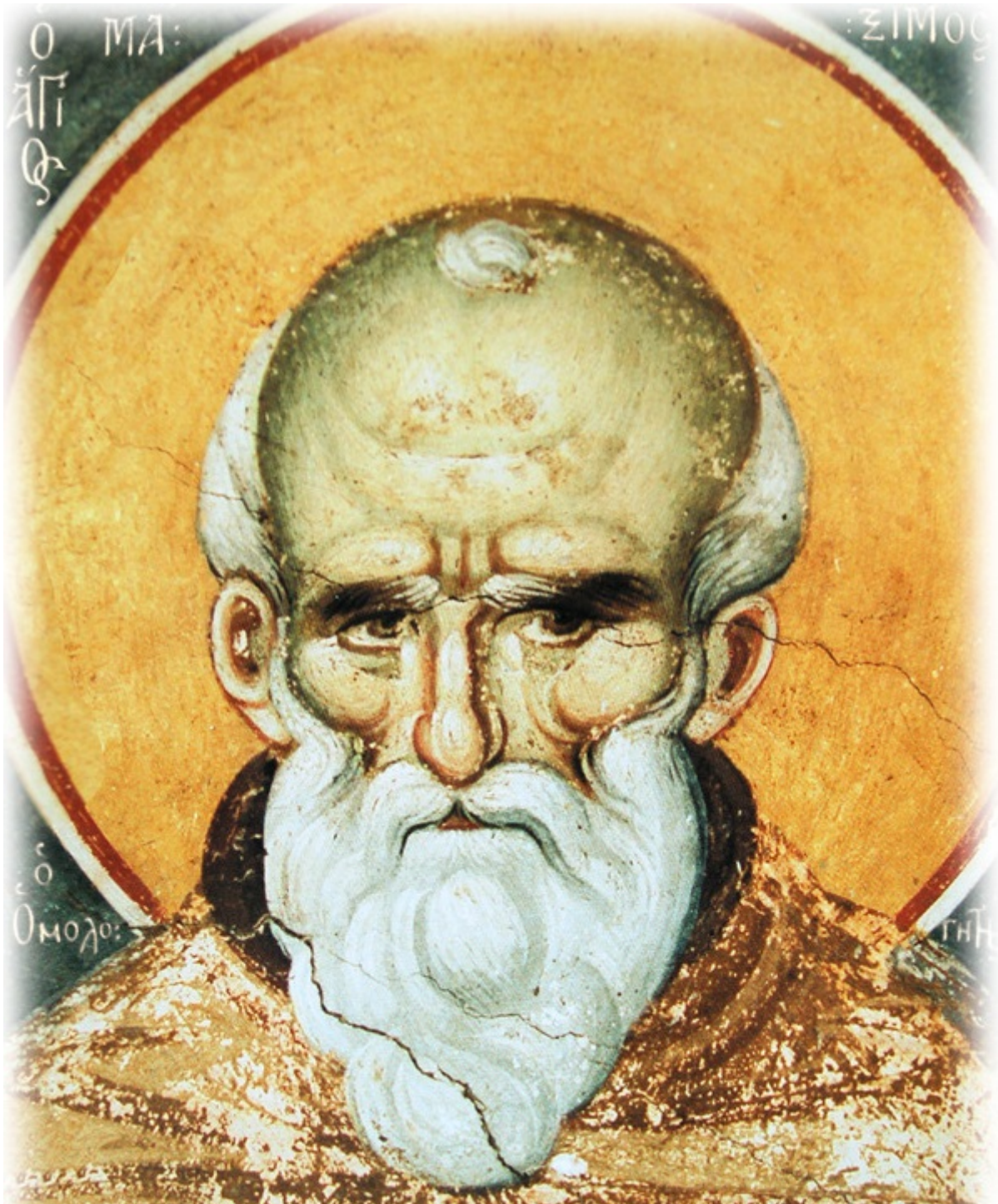

12 Νοεμβρίου 2019

Άγ. Μάξιμος Ομολογητής: Πώς και με ποιο τρόπο η αγία Εκκλησία είναι εικόνα και τύπος του Θεού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Μάξιμος Ομολογητής.

Α' μέρος

1 Έλεγε λοιπόν ο μακάριος εκείνος γέροντας [Άγιος Διονύσιος Αρεοπαγίτης] μ' ένα πρώτο συμβολισμό της θεωρίας του, ότι η αγία Εκκλησία είναι τύπος κι εικόνα του Θεού, επειδή μιμείται την ίδια την ενέργεια εκείνου και δανείζεται τον τύπο της.

2 Ο Θεός δηλαδή δημιούργησε τα πάντα με την άπειρη δύναμή του και τα έφερε στην ύπαρξη, τα συγκρατεί, τα συνενώνει και χαράζει τα όριά τους.

Συνδέει με την πρόνοιά του το ένα με το άλλο και με τον εαυτό του, και τα νοητά και τα αισθητά.

Και ως αιτία τους κι αρχή και τέλος κρατώντας γύρω από τον εαυτό του μαζί τα πάντα, ενώ κατά τη φύση βρίσκονται σε διάσταση, τα κάνει να συγκατανεύουν το ένα στο άλλο σύμφωνα με την τάση τους προς αυτόν, ως αρχή της σχέσης.

Σύμφωνα μ' αυτήν οδηγούνται όλα σε μία ταυτότητα κίνησης και ύπαρξης ακατάλυτης κι ασύγχυτης και κανένα από τα όντα δε στασιάζει προτρέχοντας εναντίον κάποιον άλλου, ούτε αποσπάται απ' αυτό σύμφωνα με τη διαφορά που χαρακτηρίζει τη φύση και την κίνησή του.

Συμφύονται όλα μαζί με όλα, χωρίς να συγχέωνται, σύμφωνα με την αδιάσπαστη σχέση ως φύλαξη της μοναδικής αρχής κι αιτίας, που καταργεί κι επισκιάζει όλη τη σχέση, που θεωρούνται ότι προσιδιάζουν σε όλα τα όντα ανάλογα με τη φύση καθενός.

Όχι με το να τις καταστρέφει και να τις αναιρεί και να τις κάνει να μην υπάρχουν, αλλά με το να τις νικά και να λάμπει απάνωθές τους, όπως ακριβώς η ολότητα πάνω από τα μέρη της ή με το να παρουσιάζεται σαν αιτία της ολότητας αυτής, σύμφωνα με την οποία και η ίδια η ολότητα και τα μέρη της ολότητας είναι φυσικό να φαίνονται.

Και να υπάρχουν γιατί έχουν ολάκερη την αιτία τους να λάμπει απάνωθές τους.

Κι όπως ο ήλιος λάμποντας από ψηλά ξεπερνά τη φύση και τη δύναμη των άστρων, έτσι κι η ολότητα ως αιτία τους καλύπτει και την ύπαρξη των μερών αυτών.

Γιατί, όπως τα μέρη εξαρτώνται από το όλο, έτσι είναι φυσικό και τα αιτιατά ν' αντλούν την ισχύ τους από την αιτία και να χαρακτηρίζονται απ' αυτή αφήνοντας ν' αδρανεί το ατομικό τους γνώρισμα, όταν, πιασμένα μέσα στην αναφορά τους προς την αιτία, λάβουν εξολοκλήρου την ποιότητα εκείνης, σύμφωνα με την αδιάσπαστη, όπως είπαμε, δύναμη πού έχει ή σχέση τους μ' αυτήν.

Αφού τα πάντα μέσα στα πάντα είναι ο Θεός, που με απέραντο μέτρο υπερβαίνει τα πάντα, θα γίνει ορατός ολομόναχος σε όσους έχουν καθαρή σκέψη. Τούτο θα γίνει, όταν ο νους, καθώς αναλογίζεται θεωρητικά τους λόγους των όντων, σταματήσει στον ίδιο το Θεό, σαν αιτία κι αρχή, και τέλος της δημιουργίας και της γένεσης όλων, ένα βυθό αδιάστατο που περιέχει τα πάντα.

Απόσπασμα από την "Μυσταγωγία" του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητή, όπως δημοσιεύεται στην σειρά Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών, των Πατερικών Εκδόσεων "Γρηγόριος Παλαμάς". Μετάφραση Ιγνάτιος Σακαλής.